

2009 Tony Nwachukwu (Nigeria), Behoud de schepping



Het thema van deze doek is 'behoud de schepping, opdat iedereen kan leven'.

De kunstenaar werkt het thema uit in vier delen:

- de schepping volgens Genesis
- de bedreiging van de schepping door onze manier van omgaan met de wereld,
- het visioen van het behoud van de schepping
- internationale samenwerking om dat visioen in de praktijk te brengen.

Oorspronkelijk is de aarde aan de mensen gegeven om te bewerken en te bewaren. De aarde warmt op en wordt uitgebuit en is zo steeds minder het paradijs om in te wonen. Niet alleen het voortbestaan van de mensheid, maar de hele Schepping is in gevaar. Maar mensen uit alle werelddelen delen het visioen, dat de aarde hersteld kan worden, zodat iedereen er weer goed kan leven.



Tony Nwachukwu (*1959 in Enugu, Nigeria) studeerde kunst aan de universiteit van Nigeria Nsukka. Vervolgens doceerde hij kunst en kunstgeschiedenis aan de Bendel State University Ekpoma en werkte hij als curator en directeur van de TUAS Kunstgalerie in Lagos. Sinds 1987 leeft en werkt hij als zelfstandig kunstenaar in Owerri, Nigeria.

Hij beschikt daar over een eigen kunstgalerie, waar hij zijn werken tentoonstelt en verkoopt. Zijn jongste zoon Dabere stond model voor het jongetje, dat tweemaal op de hongerdoek geschilderd is.



Kijkrichting

De doek is verdeeld in een viertal grotere vlakken:

- links onder een donker bruin en blauw vlak, dat overgaat in paars
- links boven een lichtbeige vlak met de uitgestrekte arm
- rechts boven een wit vlak met een verbeelding van Genesis 1, de Schepping door God
- rechts beneden een grotendeels groen vlak, met mensen die alle werelddelen vertegenwoordigen

De doek is dynamisch van opzet met veel beweging.

De kijkrichting loopt via het donkere vlak links onder naar de hand die reikt naar de Thora-rol linksboven. En vandaar naar het witte vlak rechts boven dat via het midden daarvan -de duif- uitloopt op het groene vlak rechts onder.

Via de korenaar, die afbuigend naar links wijst naar het vlak met het jongetje op het olievat, kom je weer terug in het donkere vlak. Vanuit dat vlak richt de aandacht zich weer op de hand met de wijzende vinger.

De beide vlakken onder zijn mede verbonden door een afbeelding van de toen vierjarige zoon van de kunstenaar, Dabere genaamd. Links onder dreigt hij, drijvend op een olievat, het slachtoffer te worden van de verwoestende overstroming en de vervuiling. Rechts onder zit hij, met een lammetje onder zijn arm, in de kring van wereldbewoners uit alle windstreken, die ieder met zijn of haar eigen bijdrage, samen willen werken aan het behoud van de Schepping.

Detailinformatie



De scheppende hand van God die de wereld heeft geschapen (Gen. 1). De arm en hand hebben -in spiegelbeeld- de vorm zoals in het bekende werk van Michelangelo in de Sixtijnse Kapel in het Vaticaan.



De Thora is opgerold op een bot. Dat verwijst naar het visioen in Ezechiël (37,5): *Dit zegt God de Heer: 'Beenderen, Ik ga jullie adem geven, zodat jullie tot leven komen'.*

Op de uitgerolde Thora-rol is de Schepping te zien zoals in Genesis 1 beschreven. In deze scheppingsverhalen vinden mensen aanwijzingen hoe ze, als deel van die Schepping, de opdracht van God kunnen waarmaken. De Thora biedt ons handvaten voor het leven en voor een spiritualiteit van de duurzaamheid.



De duif staat symbool voor de Heilige Geest. Die Geest van God moet mensen inspireren om goed om te gaan met de schepping.



De vijf volwassenen om de tafel komen allen uit een ander werelddeel en vertegenwoordigen zo de gehele mensheid. Ze brengen allemaal een dier of plant mee die om diverse redenen bedreigd worden in hun voortbestaan. De Europese vrouw draagt een kabeljauw. De Latijns-Amerikaanse man heeft een korenaar. De Aziatische man brengt een bedreigde tropische vogelsoort mee. De Arabier laat een kommetje olie zien. Ook fossiele brandstoffen worden schaars, we moeten snel alternatieven vinden. De Afrikaanse man ten slotte koestert een geneeskrachtige bloem, de duivelskraal, die met uitsterven bedreigd wordt.



Op het midden van de tafel, waaromheen de mensen verzameld zijn, staat een kaars waarop de alfa en omega staan, symbolen voor God en Christus als het begin en het einde.

Christus brengt zijn licht en zijn liefde naar de zwakken, armen, mensen aan de rand of buitengesloten, vluchtelingen, ontheemden en slachtoffers van de wereldwijde opwarming. Dat licht van Jezus inspireert mensen om ook een licht te zijn voor medemensen in nood.

Op het groene vlak rechts midden staan allerlei symbolen en zegswijzen die oproepen tot een duurzame omgang met de natuur en tot duurzame productie van de goederen die we nodig hebben. Duurzaamheid in leven en werken is niet alleen dringend noodzakelijk, maar ook zeer wel mogelijk.



De beide vlakken beneden worden verbonden door de korenaar en door de afbeelding van Dabere, de zoon van de kunstenaar. Eenmaal als dreigend slachtoffer, eenmaal met een lam onder zijn arm gezeten aan de tafel.



Op de afval van onze economie dreigen onze kinderen meegesleurd te worden met het kolkend water, waarin dode vissen drijven. Het water verwoest onze leefomgeving, de hut zakt weg in de rivier. De schoorstenen van onze fabrieken reiken tot in de hemel en bedreigen met hun giftige rook Gods Schepping.

